

Seznam příloh

Příloha č. 1 Rozdělení skupin program *Cestou do Národního*

Příloha č. 2 Online hra (přehled snímků)

Příloha č. 3 Text audioguide

Příloha č. 4 Historické texty pro program *Národní hlásí vyprodáno!*

Příloha č. 5 Didaktické pomůcky a prostředky

Příloha č. 6 Fotografie z realizace programu 19.03.2024

Příloha č. 7 Evaluační dotazník programu 19.03.2024

Příloha č. 8 Fotografie z realizace programu 26.03.2024

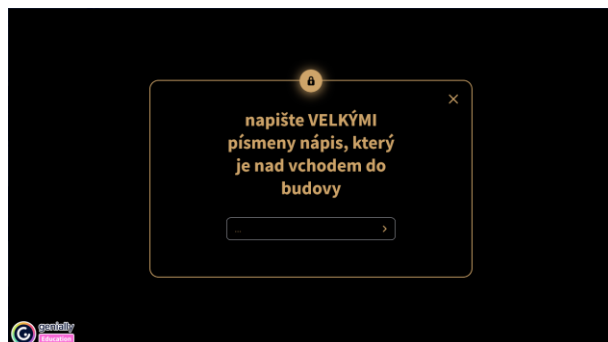
Příloha č. 9 Evaluační dotazník programu 26.03.2024

Příloha č. 1 Rozdělení skupin

1. Hamlet, Romeo a Julie, Macbeth, Othello, Zkrocení zlé ženy
2. Libuše, Prodaná nevěsta, Dalibor, Braniboři v Čechách, Hubička
3. Josef Kajetán Tyl, Josef Jirí Kolár, Václav Thám, Václav Kliment Klicpera, Jan Nepomuk Štěpánek
4. Friedrich Schiller, Johann Wolfgang von Goethe, William Shakespeare, Carlo Goldoni, Molière
5. Marie Terezie, Josef II., Leopold II., František I., František Josef I.
6. Češi, Slováci, Němci, Maďaři, Poláci

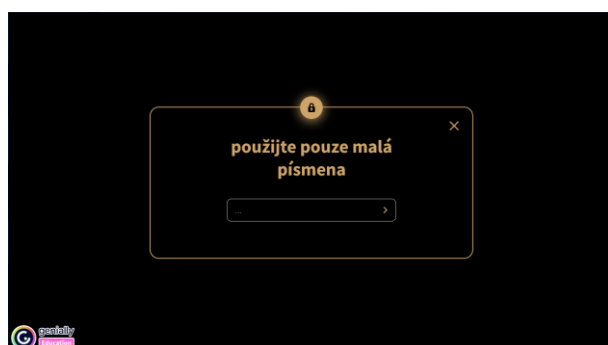
Obrázek č. 16 (úkol u Stav. divadla)

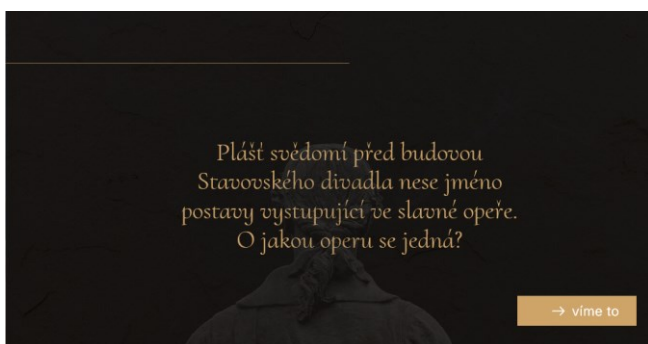
Obrázek č. 17 (heslo: UNVERSITAS CAROLINA)

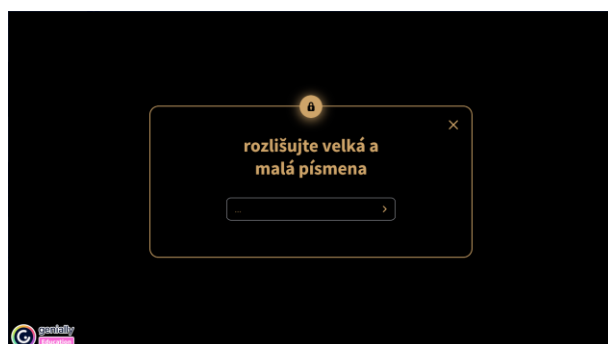
Obrázek č. 18 (úkol u Stav. divadla)

Obrázek č. 19 (heslo: patriae et musis)

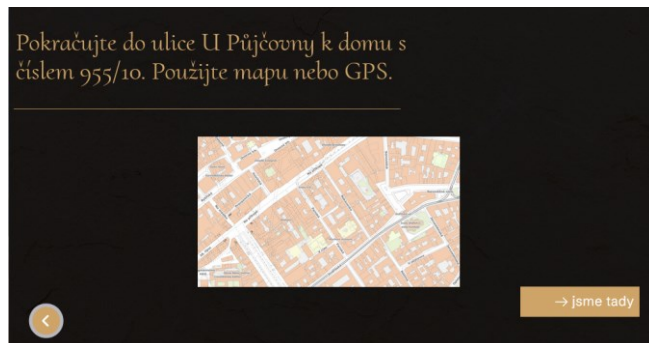
Obrázek č. 20 (úkol u Stav. divadla)

Obrázek č. 21 (heslo: Don Giovanni)

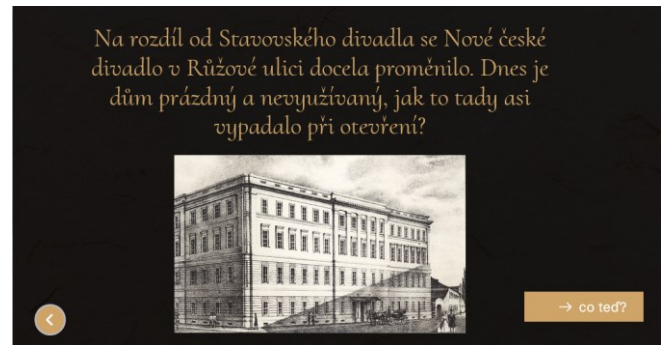
Obrázek č. 22 (Stav. divadlo 18. stol.)

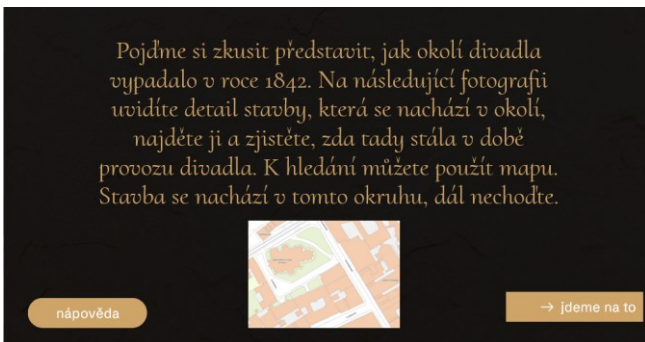
Obrázek č. 23 (instrukce k přesunu, mapa)

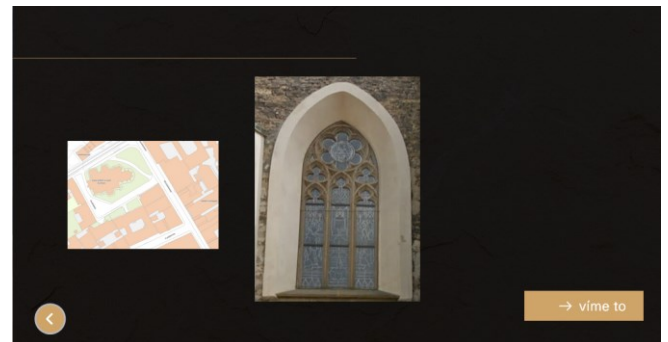
Obrázek č. 24 (2. kapitola)

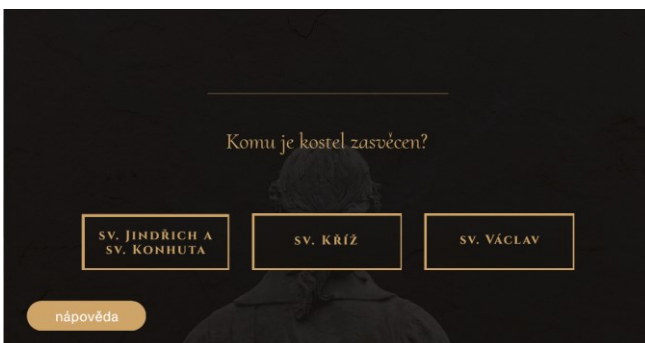
Obrázek č. 25 (úvod u Nového č. divadla)

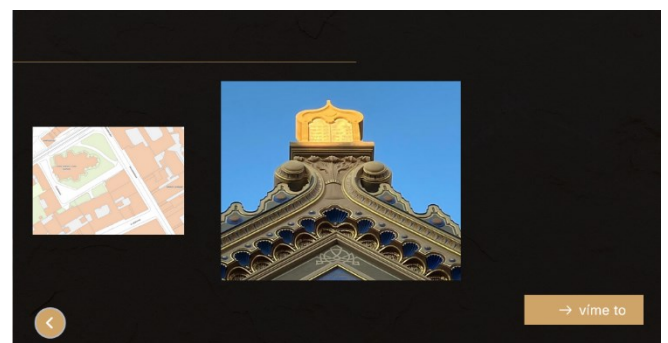
Obrázek č. 26 (zadání úkolu)

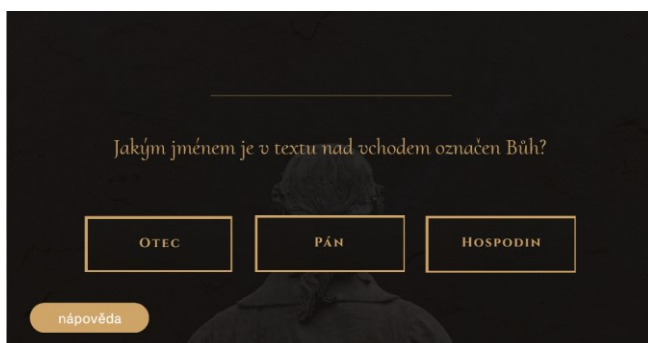
Obrázek č. 27 (detail kostela sv. Jindřicha)

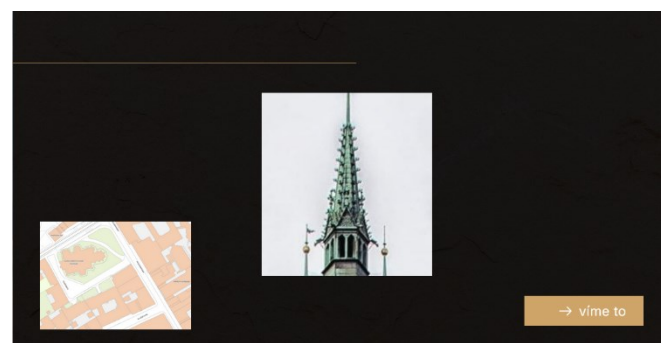
Obrázek č. 28 (otázka o kostele)

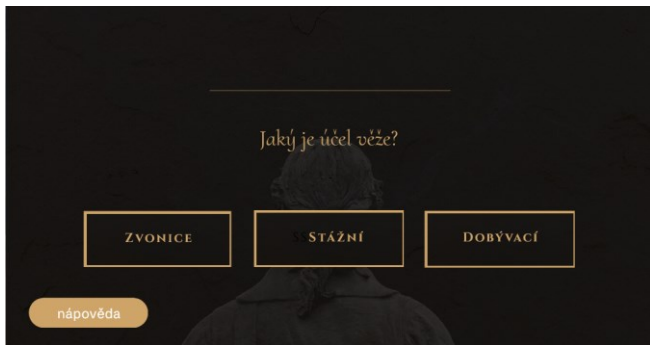
Obrázek č. 29 (detail Jeruzalémské synagogy)

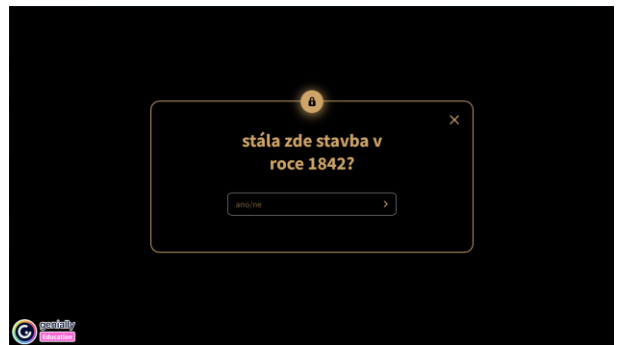
Obrázek č. 30 (otázka o synagoze)

Obrázek č. 31 (detail Jindřišské věže)

Obrázek č. 32 (otázka o věži)

Obrázek č. 33 (otázka u každé stavby)

Obrázek č. 34 (instrukce k přesunu, mapa)

Obrázek č. 35 (3. kapitola audioguide)

Obrázek č. 36 (Prozatímní divadlo)

Obrázek č. 37 (závěr)

Příloha č. 3 Text audioguide

NAHRÁVKA 1

Být Čechem, který nehovoří německy v 18. století znamená, být členem velmi malé skupiny lidí. Ty právě teď stojíš na Uhelném trhu, co se tady asi prodávalo? Schválně, zavři oči a představ si přímo před sebou vchod do dvoupatrové tržnice. Prodejci ze svých stánků nabízejí vejčička, drůbež, máslo a sýry. Zaposlouchej se do okolních zvuků a hlasů. Slyšet češtinu tady v centru Prahy, je docela oříšek vid'?' Německy se mluví ve školách, na úřadech, v divadle, a i na ulici. Za národní jazyk pro všechny Čechy, Slováky, Němce, Poláky, Maďary, Slovinci, Srby i Rumuny, kteří jsou součástí Habsburské monarchie, je uznávána němčina. Otevři oči a vydej se uličkou V Kotcích. Právě tady stávala tržnice, jejíž část se v roce 1739 proměnila na první kamenné veřejné divadlo v Praze s názvem v Kotcích. Hráli se tady hlavně italské opery a německé komedie. Ředitel divadla se dokonce rozhodl zkusit nabídnout i činohru v češtině. Vybrala se hra Kníže Honzík, která se přeložila do češtiny a němečtí herci se ji pokusili nazkoušet, jak nejlépe dovedli. Velký úspěch se ale nekonal, samozřejmě částečně to zavinil nekvalitní překlad ale hlavně to, že Češi na činohru prostě nebyli zvyklí. A nejen Češi, na činohru v němčině od Shakespeara nebo Goetha se už ani Německému publiku podruhé přijít nechtělo. I tak ale Divadlo v Kotcích hrálo s přestávkami téměř 40 let. Dnes na jeho místě stojí budova České spořitelny a věže kostela sv. Havla, které se kdysi tyčily nad tržnicí v Kotcích, zakrývají dvě přidaná patra. Teď už ale míříme k místu, které se na rozdíl od Kotců od konce 18. století téměř nezměnilo. Před námi stojí monumentální stavba Stavovského divadla, jednoho z nejstarších divadel v Evropě. Divadlo, které tehdy neslo název Nosticovo hraběcí divadlo vybuďoval hrabě Nostic s česko-německým původem, aby zde lidé, podle jeho slov, mohli sdílet dramatické umění ve svém společném mateřském jazyce, němčině. A protože byl hrabě Nostic nejen bohatý ale i velmi vlivný pán, získal povolení na stavbu divadla uprostřed náměstí, kde se pravidelně konaly trhy, také zde stála Univerzita Karlova i obytné domy, moc změn tady neproběhlo že? A přestože bylo nové Nosticovo divadlo o dvě patra nižší, než je dnes to naše Stavovské, jeho umístění doprostřed už tak plného náměstí komplikovalo dopravu. Kromě povolení na vybudování divadla na naprosto nevhodném místě, se hrabě Nostic domohl i toho, aby jeho divadlo bylo jediné divadlo v Praze, které nebude mít konkurenci. A tak ředitel Divadla v Kotcích v roce 1783 obdržel císařský dekret, který „pro nebezpečí ohně a z mnohého jiného ohledu,“ ukončoval činnost divadla a téměř všechno vybavení od kostýmů a kulis po technické vybavení se postupně přesunulo do nového Nosticova hraběcího divadla.

NAHRÁVKA 2

Všimli jste si, že jste za 10 minut chůze změnili město? Před chvílí jste stáli na náměstí na Starém městě a sotva jste přešli ulici Na Příkopěch, ocitli jste rázem na Novém městě pražském. Možná se vám to dnes zdá jako nepodstatný detail, ale v 18. století by vám tahle cesta zabrala daleko více času.

Naposledy jste stáli u Stavovského divadla, v jehož hereckém souboru bylo několik českých herců a divadlo mohlo inscenovat i pár do češtiny přeložených her. Činohra, která závisí na jazyku, se postupně stala tvůrcem národní identity a divadlo se dostalo do středu otázky nejen vzdělání ale i vlastenectví. O české hry začalo mít obecnostvo poměrně velký zájem a herecký soubor, ve kterém už působil Václav Thám, se po odchodu z Nosticova divadla rozhodl k vybudování českého Vlasteneckého divadla s česko-německým souborem. Ano, mám na mysli divadlo Boudu. Ale u něj teď nestojíte.

Posuneme se o kousek dál v čase, do 30. let 19. století. Do doby po skončení Napoleonských válek, kdy se česká střední vrstva snažila o sjednocení české společnosti tak, že hájila práva samostatné české národnosti vedle té německé. Stavovské divadlo na Ovocném trhu prezentovalo hlavně umění v němčině a česky se tady mohlo hrát jen v neděli dopoledne. A to i přesto, že Čechů bylo v Praze skoro stejně jako Němců. Vždyť stejnými ulicemi jako my dnes, kdysi v kočáře projížděl Karel IV., v betlémské kapli o pár ulic dál kázal Jan Hus, copak se má tahle historie Čechů stát jen krátkou poznámkou pod čarou v dějinách Habsburské monarchie? Jelikož byl proječován opravdu velký zájem o česká divadelní představení ve Stavovském divadle, které neumožňovalo rozšíření, rozhodl se ředitel August Stöger česká představení přesunout do Růžové ulice, kde v roce 1841 otevřel Nové české divadlo s první ryze českou divadelní scénou. Právě u něj teď stojíte. A i když to tak možná nevypadá, je to přesně ta stavba, která tu stála i v roce otevření divadla, a není zdaleka jediná v okolí.

NAHRÁVKA 3

Nové české divadlo sice ulehčilo Stavovskému divadlu, ale kapacitu 2500 míst české publikum nebylo schopné naplnit, a tak se repertoár divadla po pár měsících stal poloněmecký. Divadlo pod tíhou nutnosti přilákat platící diváky stále snižovalo kvalitu repertoáru, a když se k tomu přidaly i útoky oficiálního tisku na produkci českých představení, Nové české divadlo v roce 1846 zavřelo nadobro.

Mimochodem, právě teď jdeme po hranici mezi Starým a Novým městem pražským. Do Starého města už se vracet nebudeme, za to se vrátíme zpět k divadlu Bouda. Možná právě teď stojíme na místě, kde se roku 1786 dřevěná stavba Vlasteneckého divadla poprvé otevřela. I přestože repertoár doplňovaly německé hry nebo němé balety, v češtině se v Boudě hrálo několikrát týdně. Počáteční velkolepý úspěch Boudy se ale neudržel dlouho, a i přes velkou snahu souboru divadlo v roce 1789 zavřelo a dřevěnou boudu nechala městská rada strhnout. Žádnou památku na ni tady bohužel nemáme, ale zkuste se podívat na budovy okolo vás a říct si, stála tady některá z nich na konci 18. století? O Boudě už dost, pokračujeme dál.

Když se český divadelní soubor po několikáté vrátil do dnešního Stavovského divadla, všichni věděli, že už to takhle dál nepůjde a že české divadlo potřebuje svoji vlastní divadelní scénu. Proto v roce 1849 založili Sbor pro zřízení českého Národního divadla, který okamžitě zahájil jednání s městskou radou o sbírkách na Národní divadlo. O rok později v Habsburské monarchii odstartoval bachovský absolutismus, který měl za cíl potlačit jakékoliv snahy o revoluci proti monarchii. Nový režim, vedle toho že opět zavedl cenzuru českých textů, se maximálně snažil znemožnit českému sboru získat potřebné finance. I přesto se ale podařilo vybrat dost peněz na zakoupení stavební parcely na Masarykově nábřeží. Tím ale sbor svůj fond vyčerpal a dalších 10 let bylo české divadlo odsouzeno k čekání na scéně Stavovského divadla.

No a tady začala debata o tom, co vlastně českému publiku hrát. Většina lidí se do divadla přicházela pobavit a odpočinout, a vyhledávali raději nenáročnou komedie. Vedle toho ale mladí divadelníci chtěli české obecnost postupně vychovat k tomu, aby navštěvovalo i náročnější činoherní texty. Do češtiny byly překládány hry Shakespeara nebo Schillera, které měly diváky nadchnout pro drama velkého stylu. České divadlo v této době fungovalo vedle tisku jako médium, skrze které mohli být diváci ovlivněni ve svém politickém postoji. Proto byly od českých autorů uváděny historické a vlastenecké příběhy, které měly „burcovat“ vlasteneckou náladu v publiku. Když byl po roce 1860 zrušen absolutismus a česká kultura se opět mohla

trošku nadechnout, přišel kompromis, který řešil touhu po českém divadle, a nedostatek financí na monumentální stavbu. Prozatím se postavilo menší prozatímní divadlo, kde se český soubor mohl připravit na velkou scénu. Cíl prozatímního divadla bylo během několika málo let sepsat dost českých her a zároveň vybrat finance na novou stavbu. Těch několik málo let se ale prodloužilo na celých 20 a ani tak se nepodařilo české drama dostatečně připravit na scénu Národního divadla. Českých dramatiků bylo málo a nových her, které by byly hodny velké scény Národního divadla ještě méně. Největšího úspěchu se na jevišti prozatímního divadla dočkala opera *Prodaná nevěsta* od Bedřicha Smetany.

Příloha č. 4 Texty pro navazující program „*Národní hlásí vyprodáno!*“

„*Ve jménu národa, v Čechách a na Moravě jednotného! Požehnej Pán bůh dílu svatyně této, ve které národu českému zjevovati a před oči stavěti se má všelijaká mravní pravda i krása!*“ F. Palacký.¹

„*S doktorem Karlem Sladkovským zavedeno u policie vyšetřování pro přestupek zákona o právu shromažďovacím, jehož se prý dopustili rolníci, přivázející kámen ku stavbě Národního divadla.*“ J. Arbes: *Pláč koruny české*. 1870, s. 14.²

„*Staročeši – mladočeši. Můžem ještě vůbec pospolu bydlet v jedné zemi? Dej Pane, abychom si zde na zemi postavili troje království české: jedno pro mladočechy, druhé pro staročechy a třetí pro Němce.*“ J. Neruda: *Národní listy*, 02.05.1875.³

„*Na všechen způsob bude mít naše divadlo tu slávu, že jeho stavba trvala nejdýl ze všech divadel na světě. A bude-li konečně jednou dostaveno, budou dávno mrtví už i vnukové těch, kteří na divadlo přispívali.*“ J. Neruda: *Národní listy*. 11.08.1878.⁴

„*Mistr Smetana, tvůrce Libuše, tvůrce české hudby, neměl sedadla, neměl vstupenky, na toho slavný výbor zapomněl. Teprve na svou interpelaci pozván byl do divadelní lóže.*“ *Divadelní listy*. 1881, s. 155.⁵

„*V divadle nebylo žádné nálady, však také tam nebylo českého obecenstva.*“ *Divadelní listy*. 1881, s. 156.⁶

„*Náš otec, velitel veleslavínských hasičů, ihned zalarmoval svou skupinu a tryskem ujížděli se stříkačkou do Prahy na pomoc. Přijeli k požáru jedni z prvních. Národní divadlo, láska a symbol celého národa, hořelo.*“ L. Dostálová: *Herečka vzpomíná*. 1960, s. 14.⁷

„*Téhož odpoledne, kdy požár v Národním divadle vypukl, byl pohřeb bývalého vrchního hasiče pražského sboru a velký počet hasičů prokázal mu poslední poctu, doprovodiv jej k věčnému spánku.*“ S. Karlínský: *Zábavné črty ze života kominického a hasičského*. 1901, s. 26.⁸

¹ H. KONEČNÁ a kol. *Čtení o Národním divadle*, s. 16.

² Tamtéž.

³ Tamtéž.

⁴ Tamtéž, s. 18

⁵ Tamtéž, s. 19.

⁶ Tamtéž.

⁷ Tamtéž, s. 10.

⁸ Tamtéž, s. 8.

"Otevření Národního divadla odloženo jest opětovně na dobu neurčitou. Původně odbývat se mělo dne 28. září, v den patrona českého sv. Václava, a celý národ chystal se již téměř k pouti do matičky Prahy. Jest velmi povážlivo tak libovolně pohrávati si s vůlí všeho národa." Pernštýn. 13.10.1883.⁹

„Po třiceti a třech letech nadšené obětavosti, posvátné práce a horoucí tužby, blížil se den, na němž splniti se měl nejmilejší, nejpůvabnější sen národa.“ F. A. Šubert: *Národní divadlo v Praze*. 1881, s. 348.¹⁰

„Dramatické umění české, vstupujíc do posvátných prostor Národního divadla. Ve chvíli tak veliké právem se žádati může na nás slib, že společně a všemi silami o to se přičiníme, aby Národní divadlo bylo skvělé nejen svou budovou, nýbrž zvláště pěstováním umění, pro které jest určeno.“ F. A. Šubert: *Národní divadlo v Praze*. 1881, s. 354.¹¹

„Což mohu já za to, že první otevření nebylo to pravé, jen oficiální! Má se nyní Libuše odstrčit, má, ptám se, tato opera sloužit pouze na vyplnění ostatních dnů slavnostních?“ B. Smetana J. Srbu – Debrnovu. 1883.¹²

„K Národnímu divadlu jen namáhavě jsme se protlačili. Bylo od pestrých světél jak v jasném půldni, a ještě jsme potkávali z ulic i uliček osvětlených lidé chvátati.“ A. Beer: *Lituji, že nejsem básník*. 1970, s. 270.¹³

„Divadlo se otevřelo tentokráte bez modly. Je hezké, ale Pražané se tam dostat nemohou, neboť skoro každý den jezdí do Prahy z různých končin Čech zvláštní vlaky. Přijedou v 6 hodin a ve 12 v noci jedou pryč.“ J. V. Sládek J. Zeyerovi. 06.12.1883.¹⁴

„S tímto putováním národa k jeho národní a umělecké svatyni lze srovnati leda putování Řeků ve starověku ku hrám olymským.“ F. A. Šubert: *Dějiny Národního divadla*. 1908, s. 76.¹⁵

„Ten nápis Národ sobě ve vlysu zlatého domu měl by se při operách sejmouti a nahraditi dedikací Český národ opeře vlašské a francouzské.“ Dalibor. 1884, s. 307.¹⁶

⁹ Tamtéž, s. 21.

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Tamtéž, s. 22.

¹² Tamtéž, s. 23.

¹³ Tamtéž, s. 26.

¹⁴ Tamtéž, s. 29.

¹⁵ Tamtéž.

¹⁶ Tamtéž, s. 31.

„Od otevření Národního divadla jsem byl přítomen téměř každému představení a viděl, že při kusech vážných, vlasteneckých, uměleckých bylo prázdko a při dekorativních komediích plno, k udušení. Hrát před prázdkým domem znamená bankrot, Shakespeare znamená bankrot.“
Lumír. 1885.¹⁷

„Dům stavěný z největších ideálů jest naplněn překřtěnými fraškami, nicotnými balety, dětskými výpravnými hrami, křiklavými dramaty a senzačními operami.“ V. V. Zelený. 25.06.1887.¹⁸

„Pochovali operu, a to českou a národní. Bedřich Smetana byl jejím otcem a Braniboři v Čechách byla křtěna.“ Jevišť. 1885, s. 78.¹⁹

„Přátelé naturalismu byli uneseni, ale obecnstvu byla hra sprostá, hrubá – kus všedního života vesnického, tak mistrně podaný jemu nevoněl.“ F. A. Šubert: Dějiny Národního divadla. 1908, s. 179.²⁰

„Přejeme si, aby vedle hudby vážné byla pěstována taky opereta, a netoužíme abychom byli valně častováni oním duchem hudby, jež má zajímavosti snad jen pro hudební nadšence.“
Národní listy. 08.11.1884.²¹

„Uvedení operety odporuje nynější umělecké výši Národního divadla, na níž ono udržeti se musí, má-li plniti úkol svůj.“ F. A. Šubert: První krok v Národním divadle. 1884, s. 34.²²

„Koncem roku 1891 sezváni byli hudebníci čeští i němečtí k úradě o tom, kterak obeslati vídeňskou výstavu hudební a divadelní. Ředitel českého divadla se může pochlubiti operami českými, které Vídeňanům nejsou známy.“ L. Dolanský: Hudební paměti. 1949, s. 280.²³

„Družstvo bylo proti obeslání výstavy hudební, jak z příčiny, že byla předtím odepřena dvorní subvence divadlu, tak zejména z toho, že divadlo utrpí touto výpravou velký deficit.“
Moravské listy. 09.04.1892.²⁴

„Kde běží o čest, tam naposled je na místě otázka, co to bude stát!“ F. Křížík.²⁵

¹⁷ J. CÍSAŘ. *Česká divadelní tradice: mýtus nebo živá skutečnost?*, s.132.

¹⁸ H. KONEČNÁ a kol. *Čtení o Národním divadle*, s. 42.

¹⁹ Tamtéž, s. 33.

²⁰ Tamtéž, s. 50.

²¹ Tamtéž, s. 37.

²² Tamtéž.

²³ Tamtéž, s. 55.

²⁴ Tamtéž, s. 56.

²⁵ Tamtéž.

„Ředitel Šubert smluvil a podnikl výpravu do Vídně skoro o své újmě. Kdyby zle skončila, byl by se jistě do základů otrásl jistý trůn na Tylově náměstí. Není pochyby, že ředitel Šubert hrál vabank.“ Národní listy. 09.06.1892.²⁶

„Smetanova díla jsou povolána státi se společným majetkem všeho civilizovaného světa. Řadí se důstojně k nejkrásnějším hudebně dramatickým výtvorům všech národů a všech časů.“ H. Paumgartner: Wiener Zeitung. 07.06.1892.²⁷

„V obecenstvu vládla již absolutní důvěra k Národnímu divadlu, v umělcích sebedůvěra, všady radostná nálada – a divadlo bylo již opět dopoledne vyprodáno“ F. A. Šubert: Národní divadlo ve Vídni. 1892, s. 41.²⁸

„Jen to umění má naději proniknouti cenou na trhu mezinárodním, které právě z národní půdy vykvetlo.“ Národní listy. 16.06.1892.²⁹

„Teprve umělecké úspěchy vídeňské musily otevřítí rozhodujícím kruhům v divadle našem oči a přinutiti je k tomu, co už dávno mělo býti.“ J. V. Sládek: Lumír. 1892, s. 228.³⁰

²⁶ Tamtéž.

²⁷ Tamtéž, s. 63.

²⁸ Tamtéž, s. 60.

²⁹ Tamtéž, s. 65.

³⁰ Tamtéž, 64.

Příloha č. 5 Didaktické pomůcky a prostředky

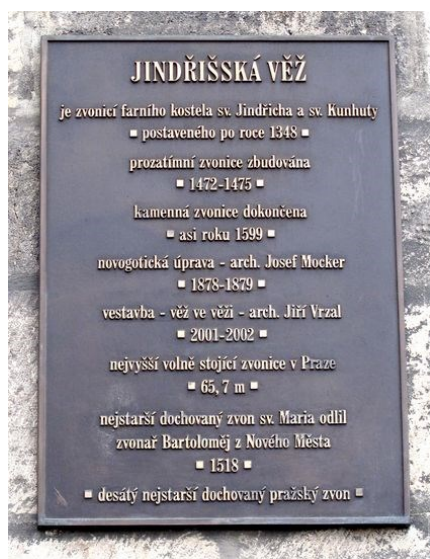
Obrázek č. 38 (pamětní deska J. K. Tyla, Stavovské divadlo)

Obrázek č. 39 (pamětní deska založení divadla, Stavovské divadlo)

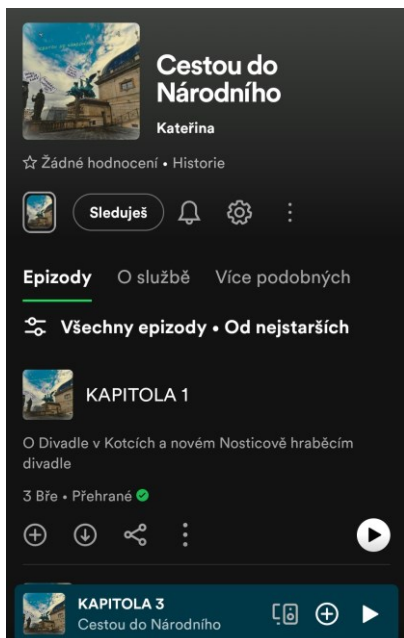
Obrázek č. 41 (pamětní deska, Jeruzalémská synagoga)

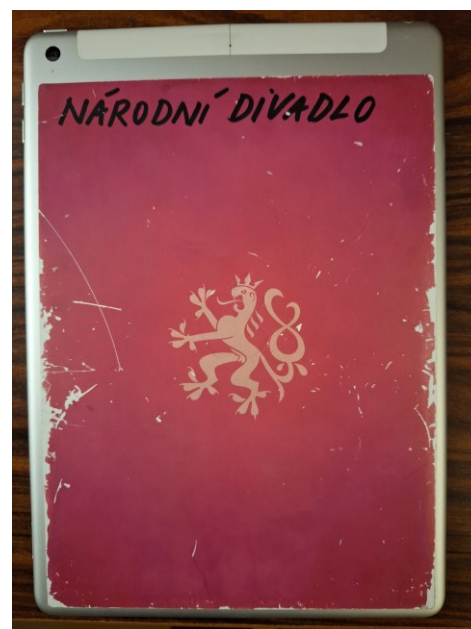
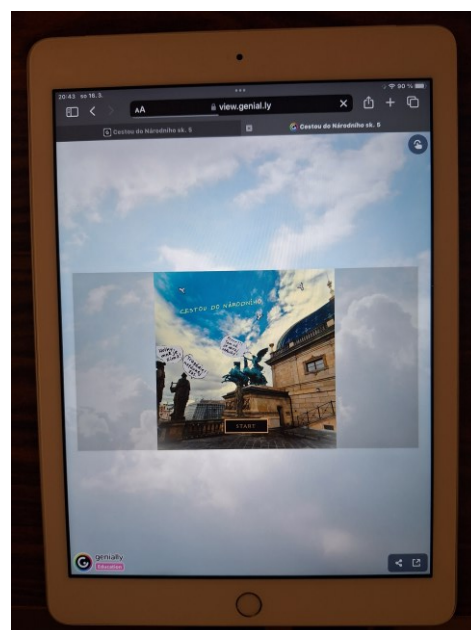
Obrázek č. 40 (pamětní deska, Jindřišská věž)

Obrázek č. 42 (pamětní deska, kostel sv. Jindřicha)

Obrázek č. 43 (náhled audioguide v aplikaci Spotify)

Obrázky č. 44-46 (tablety ND využívané pro online hru)

Příloha č. 6 Fotografie z realizace programu 19.03.2024

Obrázek č. 47 (přesun ulicí V Kotcích)

Obrázek č. 48 (cesta ke Stavovskému divadlu)

Obrázek č. 49 (plnění úkolů u Stavovského divadla)

Obrázek č. 50 (plnění úkolů u Stavovského divadla)

Obrázek č. 51 (plnění úkolů u Nového českého divadla)

Obrázek č. 52 (setkání u kostela sv. Kříže)

Obrázek č. 53 (zadání úkolu u ND)

Obrázek č. 54 (hledání vstupu do Prozatímního divadla)

Obrázek č. 55 (u bývalého vchodu do Prozatímního divadla)

Obrázek č. 56 (diskuse v Zemském salónku v ND)

Obrázek č. 57 (na terase ND)

Obrázek č. 58 (ukázka návrhu pamětní desky)

Příloha č. 7 Evaluační dotazník programu 19.03.2024

reflexe Cestou do Národního

katkavybi@gmail.com Přepnout účet

Není sdíleno

* Označuje povinnou otázku

Co tě na programu překvapilo nebo zaujalo? *

Vaše odpověď

Jak bys jednou větou shrnul/a, o čem program byl? *

Vaše odpověď

Co ti nejvíce utkvělo v paměti? *

Vaše odpověď

Obrázek č. 59 (online dotazník)

Co tě na programu překvapilo nebo zaujalo?

16 odpovědí

Chodili jsme venku

Všechno

Interaktivita

Že jsme se mohli volně pohybovat po Praze

asi nic

Že i obyčejné budově s může vztahovat velká historie.

Líbilo se mi, že jsme se pohybovali po skupinkách a nebyli jsme pořád na jednom místě

Mohli jsme chodit po městě

Že jsme museli hledat místa podle mapy

Obrázek č. 60 (ukázka odpovědí na první otázku)

Jak bys jednou větou shrnul/a, o čem program byl?

16 odpovědí

O historii českých divadel v Praze

Chození

Program byl o historii divadel.

Program nám sdělil informace o historii a vzniku Národního divadla.

divadlo

O divadlech v centru Prahy

O historii českých divadel

Počátky českých divadel

Historie Národního divadla a dalších divadel

Obrázek č. 61 (ukázka odpovědí na druhou otázku)

Co ti nejvíce utkvělo v paměti?

16 odpovědí

Čeština byl hodně utlačovaný jazyk

Zima

Asi ta ulice co rozděluje nové a staré město

Destinace budov

že tu před národním divadlem bylo prozatímní divadlo

Růžové divadlo

Gabča a Denča <3

Národní divadlo

Otevření Národního divadla bylo roku 1881. A první hra byla Libuše, na kterou Bedřich Smetana nebyl vyloženě pozván

Obrázek č. 62 (ukázka odpovědí na třetí otázku)

Příloha č. 8 Fotografie z realizace programu 26.03.2024

Obrázek č. 63 (brainstorming ve skupinách)

Obrázek č. 64 (seznámení s textem)

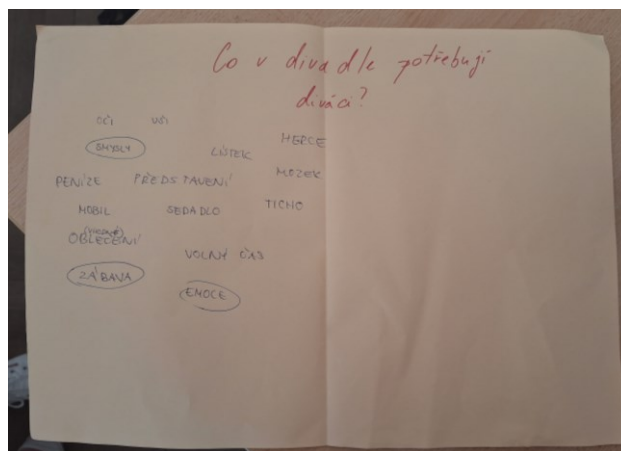
Obrázek č. 65 (skupinová práce s texty)

Obrázek č. 66 (sestavování časové osy)

Obrázek č. 67 (přednes)

Obrázek č. 68 (ukázka skupinové práce)

Příloha č. 7 Evaluační dotazník programu 26.03.2024

Národní hlásí vyprodáno!

katkavybi@gmail.com [Přepnout účet](#)

Není sdíleno

* Označuje povinnou otázku

Náročnost programu byla: *

1 2 3 4 5

příliš jednoduchá příliš náročná

Obsah programu mě zajímal: *

1 2 3 4 5

vůbec hodně

Jednotlivé aktivity v programu mě bavily (známkování jako ve škole): *

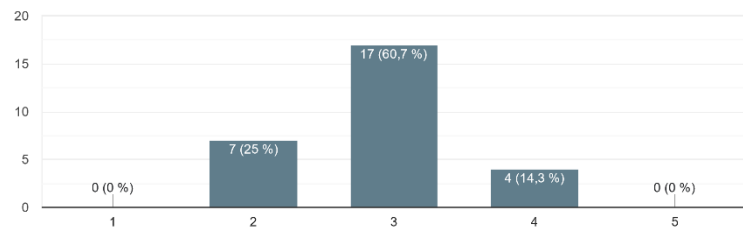
	1	2	3	4	5
Tvorba asociací	☐	☐	☐	☐	☐
Práce ve skupinách	☐	☐	☐	☐	☐
Práce s historickým textem	☐	☐	☐	☐	☐
Přednes	☐	☐	☐	☐	☐

Ohodnoť prosím text se kterým jsi pracoval/a (známkování jako v škole)

	1	2	3	4	5
délka textu	☐	☐	☐	☐	☐
srozumitelnost textu	☐	☐	☐	☐	☐
obsah textu (zajímavost nebo zábavnost)	☐	☐	☐	☐	☐

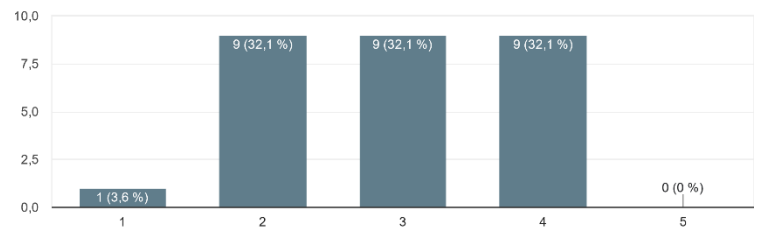
Obrázek č. 69 (náhled dotazníku)

Náročnost programu byla:
28 odpovědí

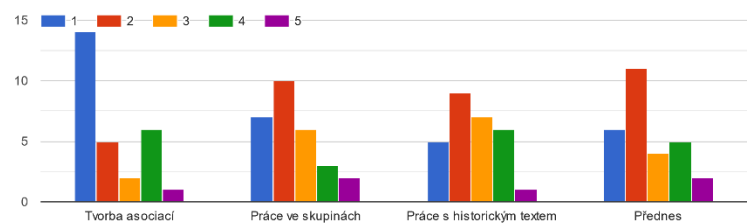
Obrázek č. 70 (výsledný graf první otázky)

Obsah programu mě zajímal:
28 odpovědí

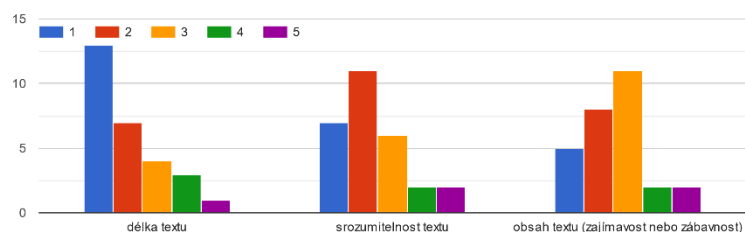
Obrázek č. 71 (výsledný graf druhé otázky)

Jednotlivé aktivity v programu mě bavily (známkování jako ve škole):

Obrázek č. 72 (výsledný graf třetí otázky)

Ohodnoť prosím text se kterým jsi pracoval/a (známkování jako v škole)

Obrázek č. 73 (výsledný graf čtvrté otázky)